

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Speculativæ Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatæ Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

VI. An Visionum inæqualitas proveniat ex sola inæqualitate Luminis
Gloriæ, vel an etiam possit provenire ex inæqualitate Intellectuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

quod ei dotem agilitatis tribueret, ita potest mentem ad hoc perducere, ut Divina Essentia uniatur in statu *Via* modo illo, quo unitur sibi in patria, sine hoc NB. quod Lamine Glorie perfundatur.

20. Nec tamen hinc sequitur, Rationem, qua Praceptor Angel. 2. 2. q. 23. a. 2. contra Lombardum probat, Charitatem non esse ipsum Spiritum Sanctum, nullius fore roboris, est enim Majoris, quam Adversario gratum sit. Quia nempe actus Charitatis debet esse Voluntarius, ideo non potest procedere à solo Spiritu S. tanquam Principio adequatè extrinseco; & quia etiam debet esse liber, ac meritorius, ideo debet quoque immediate procedere à potentia libera, cujus est agere, vel non agere, quo praecedenti thesi nova confirmatio accedit: quia denique modo ordinario, & connaturaliori procedit, si potentia activæ sit connaturalis per aliquam formam, quæ etiam sit principium actionis; propterea maxime necesse est inquit S. D. quod ad actum Charitatis in nobis existat aliqua habitualis forma, superaddita potentia naturali, inclinans ipsam ad Charitatis actum, & faciens eam promptè & delectabiliter operari. Cujus formæ defectum tamen DEUS modo extraordinario, & minus connaturali supplere potest, sicut de Suppletionem possibili Luminis Glorie S. Thomas loco proxime citato testatur est, quamvis propter rationem ultimo loco relatam, neque ipsum lumen glorie suppleverit, eodem S. D. teste, 2. 2. q. 176. a. 3. ad 2. quando S. Paulus in raptu DEUM vidit per lumen glorie, ad modum passionis transiens participatum.

CONTROVERSIA VI. VISIONVM INÆQUALITAS.

An hæc proveniat ex sola Inæqualitate Luminis Glorie, vel an etiam possit provenire ex inæqualitate intellectuum.

21. *Æ*què parum sibi contradicit P. Haunold. l. 1. n. 159. asserens: [Visiones esse formaliter æquales, non obstante Intellectuum inæqualitate, si Lumen Glorie sit ejusdem rationis:] quàm parum sibi contradicit S. Thomas, quando concedit Intellectui *partialem influxum in Visionem*, ut thesi 4. ostensum est; Lumen Glorie verò tribuit rationem formæ, ac principij elevantis Intellectum, & unice mensurantis perfectionem Visionis, eò quod major perfectio Intellectus secundum hunc ipsum suum excessum perfectionis sit adhuc Improporcionata ad modum cognoscendi intuitivum DEI, magis perficiendum, atque ad eundem per Lumen Glorie debeat elevari. Unde juxta S. Thomam 1. p. q. 12. a. 6. ad 3. Dicendum

quod diversitas Videndi non erit ex parte objecti: quia idem Objectum omnibus præsentabitur, scil. DEI essentia: nec ex diversa participatione objecti per differentes similitudines, sed erit per diversam facultatem Intellectus, non quidem naturalem, sed gloriosam. Idem ex instituto tradit 3. contra Gent. c. 58. per totum.

22. Propterea principium Adversarij non est universaliter Verum, quod quando aliquis effectus penderà duplici causa, quarum qualibet suâ propriâ activitate influit in actum, ex augmento cujusunque causæ necessariò debeat crescere aliqua perfectio in effectu. Falsum enim hoc est Si activitas causæ, & ipsum augmentum perfectionis propter suam improporcionem elevatione indiget, ut ad perfectionem effectus pertingat. V. C. ut Intellectus creatus producat cognitionem DEI Intuitivam, cujus activitas cum omni sua perfectione naturaliter se tantum extendit ad cognitionem abstractivam, quoad modum tendendi dissimilimam.

23. Sicut autem Intellectui concedendus est partialis influxus in Visionem, sic non obstante textu ex S. Th. 3. cont. Gent. cap. 149. ab Adversario allato, concedendus est homini partialis influxus in conversionem, & ad bene volendum, ac operandum; licet enim, ut inquit S. D. *Divino prævenitur auxilio*, tamen eatenus solum prævenitur, quatenus illud auxilium pro priori naturæ accipit, antequam cum illo operetur, non autem prævenitur ipsa operatio hominis, quasi auxilium se solo prius producat operationem bonam, aut justificantem, vel quasi homo ad illam operationem per ipsum auxilium physice prædeterminetur, ut perperam Adversarius pro eodem sumit præventionem & prædeterminationem. Quandoquidem verò uterque partialis influxus, quo Voluntas ad operationem bonam se liberè determinat, vel quo Intellectus ad Visionem DEI proximè concurret, non est secundum, sed supra naturam, & quia major perfectio intellectus nullam habet naturalem proportionem ad Visionem DEI perfectiorem, ideo P. Haunoldus æquè ac Thomistæ cum S. Thoma 1. p. q. 12. a. 6. dicere potest: quia *facultas Videndi DEVM non comperit intellectui creato secundum suam naturam*, ideo intellectus *plus participans de lumine glorie perfectius DEVM videbit.*

CON-